

[Nina Andersen.]

paa deres Program. Jeg har nu nøje gennemgaaet, hvilke Kvinder der var Medlemmer af Kommissionen, og de Organisationer, som jeg kan tænke mig, at de er Medlemmer af, eller som jeg ved, de er Medlemmer af, og der kan være Tale om 3 Kvindeorganisationer, nemlig „Dansk Kvindesamfund“, „Kvindeligt Arbejderforbund“ og „Socialdemokratisk Kvindeforening“, og ingen af disse Kvindeforeninger har paa deres Program noget om, at de gaar ind for straffri Svangerskabsafbrydelse. Jeg har gerne villet gøre opmærksom paa dette, fordi jeg synes, det er kedeligt, Paastanden skal løbe rundt, naar det ikke er rigtigt.

Endelig citerede det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit noget fra en Artikel i „Social-Demokraten“, og jeg vil inderligt haabe, at det ærede Medlem kun har kendt det løsrevne Citat og ikke hele Artiklen, thi hvis man læser hele Artiklen igennem, er det ganske klart, at den Udlægning, der blev givet af Citatet, ikke er rigtig. Citatet siger, at alle bør være enige om, at

„en Kvinde selv maa raade over sit

Legeme og selv bestemme, om hun vil være Moder. Sker en Undfangelse mod hendes Vilje, bør hun have ubetinget Ret til at faa Fosteret fjernet.“

Dette kan efter det følgende kun forstås som gældende i Tilfælde af Forbrydelse imod Kønsheden. Det fremgaar for det første deraf, at man siger, at alle bør være enige om det, og det kan man jo ikke paalægge alle, hvis det ikke var i et Tilfælde som det her omtalte, men dernæst vil jeg gerne citere de faa Ord, som følger efter, og hvoraf det tydeligt fremgaar, at dette er Mening, idet der nemlig siges videre:

„Men ellers vil vi mene, at Ideerne om Børnebegrensning og Svangerskabsafbrydelse i alt for høj Grad er en Mode, hentet fra Bourgeoisiet, og et af Tidens usvigelige Degenerationstegn. En sund Slægt elsker Børn, myldrende Børn, det er Tegn paa Liv, Vækst og Sundhed.“

Deraf fremgaar ganske tydeligt den livsbekræftende Opfattelse, som er Socialdemokratiets.

Med Hensyn til de eugeniske Indikationer har der kun været gjort ganske enkelte Bemærkninger, og jeg maa sige til det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmits Eksempel om først 7 aandsvage og saa 1 genialt Barn, at jeg tror, Risikoen for, at den geniale skal faa alt for svære Byrder at bære, hvis der først skal komme 7 aandsvage Søkende, er saa stor, at man vist hellere maa undvære den ene geniale.

En af de Ting, der har været mest modstridende Opfattelser af, er Seksualklinikkerne. Det er blevet fremstillet, som om de oprettes for at lære Menneskene at undgaa at føde Børn, saaledes at Kvinderne kan blive i Stand til at vandre fra den ene til den anden. Maa jeg dertil sige, at de, der hører til den Kategori, som det ærede Medlem Hr. Pürschel talte om, da han sagde, at nogle er dømt til at vandre fra den ene til den anden, sikkert i Forvejen er klar over, hvordan de skal undgaa Besvangring. Det er de andre, det drejer sig om, det er ikke alene ugifte Mennesker, det drejer sig om, men i høj Grad gifte Mennesker. Det drejer sig ikke blot om det at undgaa at føde Børn, men det drejer sig om at faa Lov til at føde Børn paa det rigtige Tidspunkt, det, som Englænderne udtrykker ved „spacing of children“.

Jeg er meget taknemmelig for det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding)s Udtalelser om Universitetets Svigten over for de unge lægestuderende. Det ærede Medlem kan jo med mere Erfaring end jeg sige det, men det er ellers min Opfattelse, at dette ikke blot er et dansk Fænomen. Da jeg for et Par Aar siden var i England og der beskæftigede mig med at undersøge disse Spørgsmaal, viste det sig, at Foreningen til Fødselskontrol, saaledes som den hedder derovre, der havde oprettet adskillige Klinikker, ogsaa havde maattet oprette særlige Kursus for de Læger, der beskæftigede sig med Arbejdet paa disse Klinikker. Men hvis man nu — hvad jeg gaar ud fra — i dette Land gennemfører en Lovgivning om Klinikker, der skal give Undervisning paa dette Omraade, saa faar Universitetet derved en moralsk Forpligtelse til at sørge for, at Lægerne faar en tilstrækkelig Uddannelse.

Jeg er glad for den Stilling, den højt-ærede Justitsminister tog til mine Udtalelser, og jeg finder Anledning til her at fremsætte en Udtalelse om, at naar jeg stillede en Forespørgsel angaaende de private Klinikker, saa var denne alene forarsaget af min Vilje til at skaffe den bedst mulige Lægehjælp og var naturligvis ikke i nogen Maade begrundet i Ønsket om at skaffe velhavende Kvinder en let Adgang til Svangerskabsafbrydelse uden om de Betingelser, der findes i Loven. En saadan Udlægning af mine Udtalelser kan, hvis man i øvrigt har gjort sig den Ulejlighed at læse dem efter i Fortrykket, kun være baseret i ond Vilje — men der er altsaa ogsaa nogle, der har en saadan.